

השבוע קיבלתי מעטפה.

היא לא הכילה פצצה.

היא הכילה רעל.

זעקי ארץ אהובה!

מעטפה מתולכדת

מצריים" בפסוק זה אינו הנילוס, אלא נחל אל-עריש). המסקנה האקטואלית היא ברורה. מפה — כמו ציור — נחרתה אוטומטית בתודעה ונקלטת בתת-התודעה. זהו אמצעי בדוק לשיפתי-מוח. זוהי גם דוגמה קלאסית של שקר היסטורי. אמנם, המיניסטריון לשיחזור-ההיסטוריה של יגאל אלון הקפיד להוסיף, באותיות קטנטנות, ש"המפה מראה את גבולותיה של מלוכה זו בימי מייסדיה, דויד ושלמה". ובכן — לא במשך 500 שנה, כפי שאומרת הכותרת הרועשת, אלא רק במשך שני דורות. אבל מי ישים לב לקטנות כאלה?

אולם גם בצורה זו, זהו שקר. בימי דויד היו לישראל כמה ניצחונות ומנינים על המדינות השכנות. מדינות אלה נאלצו לשלם לה מס במשך שנים אחדות.

אולם הישראלים לא ירשו מעולם את הירמיהו, הפלשתים, המואבים והעמונים. זהו פך, לא פעם התהפך הגלגל וארם ניצחה את ישראל. ישראל היתה כמעט מנותקת מן הימים התיכון, ושלתה בעיקר בנורים.

(לשרי-ההסברה של סוריה לא תהיה כל בעייה להד-פיס מפה הסוכה, המראה את ישראל הקדומה כחלק מן הממלכה הארמית. מפה זו לא תהיה פחות שקרנית מזו של עמיתו במיניסטריון התעמולה של אלון). הארמים, המואבים, העמונים והפלשתים ישבו על אדמתם שלהם, כשם שישראל ישבה על אדמתה. המיל-חמות בין עמיס-אחים אלה היו תכופות — עד שקמה לשעה קלה, הקואליציה הגדולה של עמי ארץ-ישראל וסוריה נגד הכובש האשורי. אבל זה אינו מוטיב במפה. כמו שהיא, המפה היא דוגמה קלאסית של שיפתי-מוח.

גבולותיו של סוכן רומאי

מפה מס' 22 מתיימרת להראות לנו, כפי שמכריזה הכותרת, "תקופת בית שני, המאה ה-6 לפני הספירה עד המאה ה-1 אחרי הספירה". המסתכל מתרשם כי במשך 600 שנים אדה שלטה ישראל כמעט בכל ארץ-ישראל משני עברי הירדן, וגם בחלק נכבד מאידי של סוריה. ושוב, רק האותיות הקטנטנות מספרות שמפה זו מראה, למעשה, רק את ממלכתו של הורדוס, שארכה 33 שנים בלבד.

הורדוס היה אדומי שהתייחד איכשהו (בוודאי לא לפי מושגי הרב פרוש) ושירת את הרומאים. למעשה לא היה אלא מעין קצין-מחוז מטעם רומא, שהצטיין באינטריגות-שליחצר ברומא והרחיב, בצורה זו, את השטח שמסר על-ידי הקיסר לשליטתו. לגבולות הורדוס אין שום משמעות היסטורית. הגבולות הקובעים הם תחומי האויב לוייתיה היהודית, שהתרחבה אז רק בחלקים מסויימים של הארץ, ובעיקר ביהודה ובגליל. אוכלוסייה זו התגבשה ב-400 שנות שילטון הפרסים והיוונים בארץ, והתקיימה בארץ בצד אוכלוסייה לא-יהודית גדולה — כגון השומרונים, האדומים, הנבטים, היוונים, ולאחר מכן הרומאים. הרוב המכריע של העם היהודי חי במשך כל התקופה הזאת מחוץ לגבולות הר ארץ, ולא חלם לבוא אליה אלא כתיירים ועולי-רגל. זוהי האמת. המפה היא שקר.

עוד חתיכה נוסויה

א ברור מה רוצה להראות המפה מס' 3, המראה את "פלסטינה", על שלוש חלקיה דאז, בימי הר-שילטון הרומאי והביזנטי, מהמאה ה-1 עד המאה ה-7.

אולי נכון יותר לומר "ערבי", מושג שהתחיל לקבל משמעות בתקופה ההיא.

כרות כאלה מטעם הד"ר ישראל אלדר-שיב, שאורחי ישראל הרחיקוהו מן הבמה הציבורית בבחירות האחרונות. ואז נוכחתי לדעת כי המו"ל של החומר הוא "מרכז ההסברה במישרד החינוך והתרבות". תוצרת זו יצאה מכית-החרושת של יגאל ארון ושות'.

אפשר היה להניח כי הראשונה בסידרת המפות תהיה מפת ההתיישבות של השבטים, כפי שאנתנו וזכרים אותה מבית-הספר. אבל העורכים החליטו להשמיט מפה זו. נראה שהיתה

רוואי ואפשר היה להתרגש ממילחמת-האיתנים הנטושה עתה בין יגאל אלון ומושה דיין על השילטון בממלכת ההסברה.

הלוואי ואפשר היה להתייחס אליה אחרת מאשר אל מריבה קטנה בין שני עסקנים מן המניין, המתקוטטים על עוד קצת תקציב ועוד קצת שררה.

הלוואי ואפשר היה לומר: אלון היונה, תוכניתך השלום המיקצועי, רוצה להציל את ההסברה מידי הנץ חסרי-המעצורים, משה דיין. אבל בשטח ההסברה, דרוש מיקרוסקופ

גילגולי האימפריה

אלה הן 12 המפות, בכרות מישרד החינוך והתרבות. המפות מתיימרות להיות, לפי הסדר: בית ראשון, בית שני, רומא וביזנטיון, הצל"כדי להבחין בהבדל בין השניים. השאלה היחידה היא מי מהם גרוע יותר. כאילו כדי להוכיח זאת סופית, נשלחו השבוע בדואר לאנשים רבים בארץ ובעולם מעטפות עבות. היו אלה חבילות ממולכדות. אך הן לא הכילו פצצה, אלא רעל.

מעלי אלון ושות'

מיסמך העיקרי שנמצא במעטפות היה גיליון גדול, שנשא את הכותרת "גבולות בטוחים ומוכרים". הוא הכיל 12 מסות מאירות-עיניים. כבר המבט השיטחי הראשון הוכיח כי מטרת המפות האלה היא להוכיח כי ארצנו ההיסטורית כוללת נתחים שמנים מלבנון, סוריה, עבר-הירדן וסניני.

תחילה לא הבחנתי בשם המו"ל. חשבתי שזוהי כרות-תעמולה של תנועת החרות או הרב מאיר כהנא. והתי-כוננתי לזרוק אותה לסל. בעבר קיבלתי לא פעם בדואר